

Bosc de pi negre calcícoles i mesòfils dels solells pirinecs.

Gisclareny

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Solells de coll de Balma i vessant sud del Puig Terrers i Comabona.
Emplaçament
Alçada: 08092A002000140000YF
1625

Coordenades:

Latitud: 42.28492
Longitud: 1.77821
UTM Est (X): 399266
UTM Nord (Y): 4682134

Classificació

Número de fitxa 08093 - 160
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Mesozoic
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Paratge situat en ple parc natural del Cadí Moixeró. S'hi arriba per les obagues de la Muga i pletissar o bé pel camí del Tencalaporta per la pleta de la Guilla

Protecció

Observacions protecció: Legal
Hàbitat corine 42.4241. Llei 37/1966; Decret 353/1983

Accés

Ús actual:

Titularitat

Titular:

Fitxes associades:

[Cambra dels Bocs](#)

[Coll de Balma o "Bauma"](#)

Autoria de la fitxa

Pere Cascante i Torrella

Descripció

Bosc de pi negre, de natural i no gaire densos. A les parts més elevades i als indrets rocosos poden adoptar la forma de matollars curts i arbrats. Comprenen un estrat arbori i herbaci força desenvolupat i eventualment, un d'arbusti força desenvolupat. Es tracta de boscos d'hàbitat subalpí de les parts més elevades del Pirineu català fent llinyar amb l'estatge alpí. Pot arribar en alguns punts fins a 2400 o 2500 mts. d'alçada. Ocupa els vessants solells de les muntanyes, principalment la serra de la Moixa, serra de la Muga i vessant sud del Comabona i Puig Terrers.

Observacions:

El substrat acostuma a ser calcinal amb sòls poc desenvolupats i terrenys pedregosos.

Història

Amb la necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer, el 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és parc natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part. Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet. Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Espècial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

Bibliografia

DDAA. Mapa hàbitat corine 1:10.000. Parc Natural del Cadí Moixeró. DDAA. Manual del hàbitats ens els boscos de Catalunya. Vol VI. Boscos. Generalitat de Catalunya.

